

A Nagy Devizahitel-háború után

2014 november 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Miután benyújtották a devizahitelek forintosításáról szóló törvényjavaslatot a parlamentnek, úgy t?nik: lezárul egy sokéves csata, mit csata, háború a kormányzat és a bankok között; {...}

{...} s a háború kimenetele kedvez? lesz az eddigi devizahitelesek számára.

Mi, magyarok gyakran estünk nemzeti delíriumok, tévképzetek, saját vágyaink által vezérelt jöv?képek csapdájába. Most, 2014-ben látjuk, hogy a kétezres évekbeli magyar devizahitelezés, nagyjából az elmúlt tíz év is nemzeti delírium volt, s rögtön kett? is akadt bel?le.

Persze mindannyian utólag vagyunk okosak. Ma, sok évvel a világgazdasági válság kitörése után, miközben hozzászoktunk a permanens válságjelenségekhez és pesszimistább jöv?képet farigcsáltunk magunknak, hajlamosak vagyunk elfelejteni, milyen hangulat uralkodott hazánkban és a világban, milyen hangulatban éltünk mi magunk is egy évtizeddel ezel?tt.

Emlékszünk a *világgazdaság pénzb?ségére*? Amikor az egész nyugati féltekén gátlás nélkül osztogatták s vették fel a hiteleket a tömegek? Amikor a hitelbuborék kipukkadása még csak néhány körberöhögött anti-mainstream közgazdász jóslata volt? Ekkoriban indult el nálunk is a devizahitelezés. Csatlakoztunk az Európai Unióhoz, majd a schengeni rendszerhez, s az euró hazai bevezetése ? emlékszünk? ? mindig négy-öt évre volt el?ttünk. Annyi fogadkozás után már végre tényleg utol akartuk érni Ausztriát. Nagyobb lakást, nagyobb autót, újabb és újabb kütyüket akartunk magunknak, s volt, aki még a nyaralását is hitelb?l finanszírozta magának. Fogyasztási és növekedési delíriumba kerültünk, s ezt a rózsaszín lázálmot készséggel szolgálta ki az egész rendszer.

*

A legf?bb és legvégs? felel?s mindig az, aki aláírja a hitelszerz?dést. Ezt húzzuk alá háromszor! Senkinek nem volt kötelez? felvennie a hitelt, pláne nem devizában. És nagyon sokan nem is éltek a hitel felvételével, s továbbra is addig nyújtózkodtak, ameddig a takarójuk ért ? amit szintén hajlamosak vagyunk elfelejteni a devizahitel-ellenes szabadságharc hevében. De a hitelek felvev?in túl nagy felel?sség terheli a devizahiteleket két kézzel szóró bankokat is. Közel öt évnyi különadóztatás és a sorra elvesztett devizahiteles csaták sora után már ?k is beláthatják, hogy magának a bankrendszernek is önkontrollt kellett volna tanúsítania a devizahitelezés legvadabb, legfelel?tlenebb éveiben. Nagy a felel?ssége a bankfelügyeletnek is, amely nem kapcsolt id?ben, nem lépett fel kell? eréllyel a hitelez?ket és hitelfelvev?ket egyaránt komoly kockázatoknak kitev? devizahitelezés korlátok közé szorítása érdekében. És persze a mindenkori kormányzatnak (értelemszer?en leginkább a 2002-2010 közötti szocialista-liberális kormánynak) is nagy felel?ssége van abban, hogy támogatta vagy t?rte, tétlenül szemlélte, ahogy egyre szélesebb tömegek sétálnak bele a devizahitelezés csapdájába.

A devizahitelezési ?rület tehát egy kollektív delírium volt, amiben minden félnek megvolt a maga felel?ssége. A gazdasági válság (különösen annak itthon hamarabb kezd?d? s még súlyosabb hatású magyar változata) a 2010-es évekre tarthatatlanná tette a kialakult helyzetet. Lehet valaki a pénzügyek és a hitelezés terén is a lehet? legszabadabb piac és az államtól való távolságtartás híve; de a devizahitelezés olyan össztársadalmi, gazdasági, pénzügyi és szabályozási problémakomplexummá állt össze, ami miatt már látni kellett, hogy elkerülhetetlen lesz az állami közbeavatkozás. Persze az a nem mindegy, hogy miként történik ez a beavatkozás. A kormány és a

bankok közötti konfliktusokat az elmúlt években túl sokszor nagyította fel a propaganda egyfajta szabadságharccá, amelyben a bankvilágot le kell gy?zni, a problémákat pedig majd az állam oldja meg az emberek helyett.

Így alakulhatott ki a devizahitelezés körüli második nemzeti delírium: az, hogy ez az egész történet majd úgy érhet véget, hogy a gonosz bankok végleg legy?zetnek, az emberek terheit majd átvállalják a bankok, de ha ?k nem, akkor a mindent elbíró állam. És a devizahitelesek úgy léphetnek túl ezen az évtizedes csapdahelyzeten, mintha mi sem történt volna, s terhek nélkül haladnak tovább a szebb jöv?be.

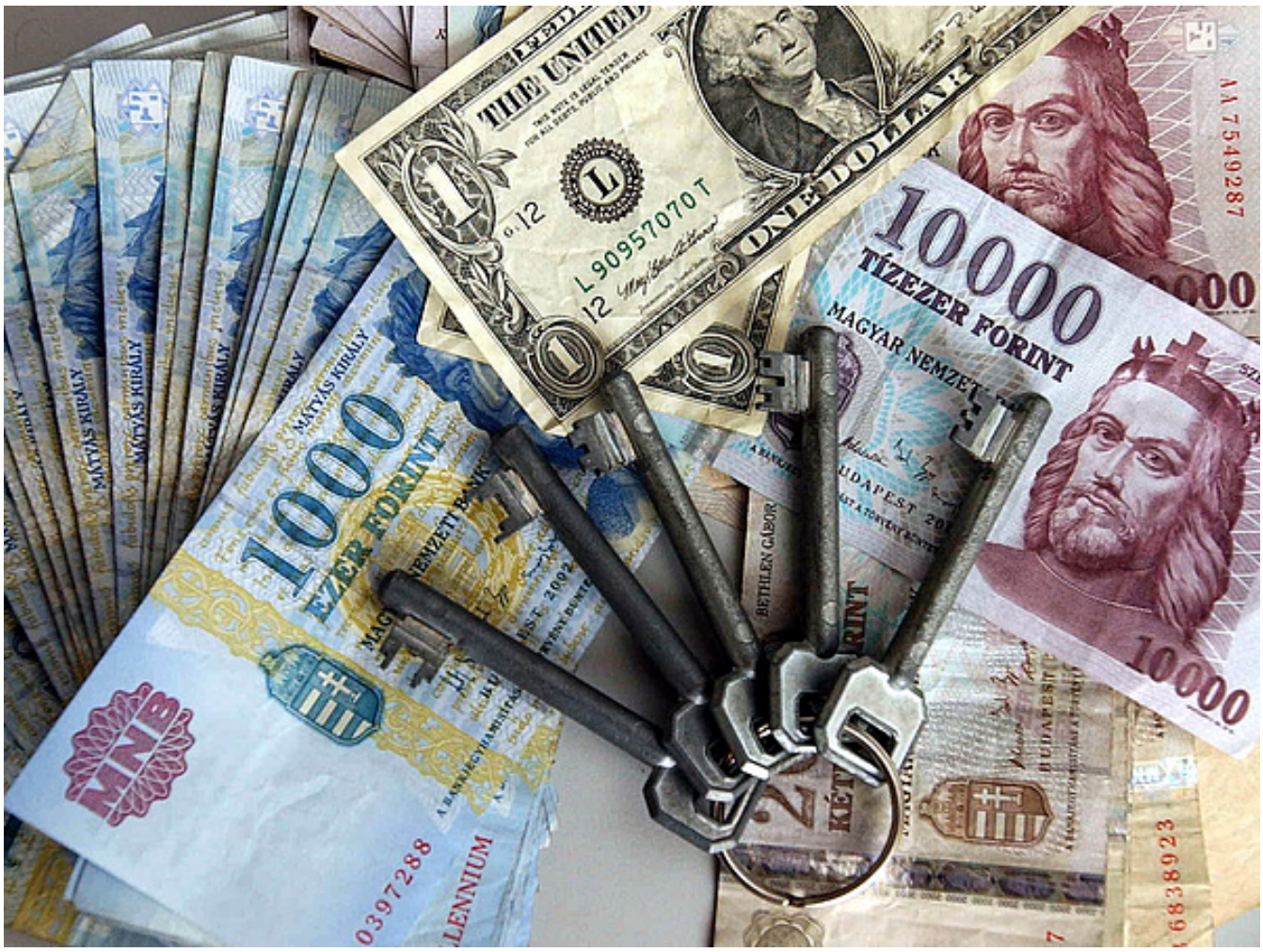
De ez nem valósult, nem is valósulhatott meg. A devizahitelek körüli háború nem zéró összeg? játszma, ahol a kormány Robin Hoodként mindent elvesz a bankoktól és mindent odaad majd az addigi hiteleseknek. A jól m?köd?, vagy legalábbis még m?köd?képes bankrendszerre szükség van, éppen a gazdaság egészségesebb pályára való tereléséhez, az egészséges hitelezés beindításához. A hiteles sem kaphat vissza mindent a bankjától vagy az államtól: ? maga írta alá a hitelszerz?dést, s a könnyítések, segítségek, támogatások ellenére a cehh nagy részét a legvégéig neki kell állnia. Ebb?l az újabb delíriumból is föl kellett ébrednie a nemzetnek.

*

Az elmúlt évekre visszatekintve és a mostani forintosítási döntést látva azt mondhatjuk: a háborút megvívták, a csatákban szinte kivétel nélkül az állam (és a devizahitelesek) nyertek, s a bankok veszítettek. A háborúnak azonban nem lehetett célja a bankrendszer tönkretétele. A végtörlesztés lehet?sége, az árfolyamgát bevezetése, az árfolyamrés és az egyoldalú kamatemelés tisztességtelennek nyilvánítása mind-mind nagy horderej? fejlemények voltak, amelyeket merész kormányzati döntések el?ztek meg. Mindezek a vívmányok brutálisan érintették a bankokat: több mint 1100 milliárd forintos pluszterhet jelentenek a pénzintézeteknek. Az összeg nagyságát jól szemlélteti, hogy a becslések szerint nagyjából ekkora összeg az áfarés, vagyis az elcsalt, be nem fizetett áfa; s az idei magyar költségvetés éves f?összegei nagyjából 16-17 ezer milliárd forintot tesznek ki.

A végtörlesztés, az árfolyamgát, majd az árfolyamrés és egyoldalú kamatemelés elleni fellépés után a hitelesek túlnyomó többségének terhei egyértelm?en (bár az adott hitelszerz?dést?l függ?en különböz? mértékben) csökkenni fognak. A f? cél kemény küzdelmek árán teljesült. Az, hogy a forintosítás nem kedvezményes árfolyamon, hanem az aktuális piaci árfolyamon történik majd, nem kudarc és árulás, hanem egy méltányos békekötés a kormányzat és az immár keményen megsarcolt, további terheket már nem elvisel? bankok között. Méltányos és belátó ez a békekötés, hiszen nem csak devizahitelesekb?l áll a nemzet, hanem forinthitelesekb?l, s?t, hitel nélkül él?kb?l is, s mindannyian egyr?l a kett?re szeretnének jutni, lehet?ség szerint nem egymás rovására.

A békekötés pontjainak megvalósítása, a háború nyomainak az eltakarítása a jelen hírek szerint még egy évet, nagyjából az egész 2015-ös esztend?t igénybe veheti. El fog még húzódni az elszámolás, a devizahitelek kivezetése. A kormány célja az egészséges hitelezés beindítása, s ezzel a gazdaság növekedésének elindítása. A jöv?ben rendkívül szigorú feltételekkel lehet majd devizahitelhez jutni; míg a fair bankokra vonatkozó, német-osztrák mintán alapuló új szabályozás meger?síti a fogyasztók védelmét és korlátozza a bankok egyoldalú szerz?désmódosítási lehet?ségeit.

A Bankszövetség összességében úgy látja, hogy a devizahitelek kivezetésével mindenki jól jár. Mi is úgy gondoljuk (bár a kés?bbi árfolyamváltozások árnyalhatják a képet – utólag leszünk igazán okosak, ugye). Egy évtizednyi rózsaszín delírium, majd tömeges rémálom után jöhet a nemzeti kijózanodás id?szaka. Mind a kormányzatnak, mind a bankoknak, mind a hitelfelvev?knek van mit tanulniuk az elmúlt id?szakból, amely hosszú évekre hátravetette a magyar gazdaságot és súlyosan korlátozta szerepl?inek mozgásterét.

Rajcsányi Gellért - http://mandiner.blog.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló